

ks. Krystian Piechaczek

Liturgia domowa

Modlitwy oraz rozmowy w rodzinach
na Wielki Tydzień oraz Niedziele Wielkanocy

Święta w Domu

Poznań 2020

Wprowadzenie

Drodzy Uczestnicy liturgii domowej!

Już niebawem rozpoczynamy Wielki Tydzień, a następnie Okres Paschalny, tym razem w zupełnie innej atmosferze. Sytuacja wywołana rozprzestrzeniającym się koronawirusem zmusiła nas do zupełnie innego przygotowania oraz przeżycia Świąt Wielkanocnych. Z wielkim niedowierzaniem przyjęliśmy do wiadomości, że rozmaite ograniczenia dotyczą również życia naszych wspólnot parafialnych. Dla wielu z nas oznacza to rezygnację z wizyt w kościele, pozostanie w domach oraz w miarę możliwości włączenie się za pomocą mediów w sprawowaną liturgię. Obecny czas jest więc dla nas wszystkich wielką próbą, egzaminem z wiary, nadziei i miłości, który możemy zdać szukając wytrwale Chrystusa zmartwychwstałego.

Obecny czas jest również, paradoksalnie, ogromną szansą dla naszych rodzin, które otrzymują wyjątkową okazję do podjęcia zadań związanych z budowaniem Kościoła Domowego. Kapłanami tej domowej wspólnoty są rodzice, którzy swoją funkcję wypełniają w oparciu o przyjęte sakramenty chrztu, bierzmowania oraz małżeństwa. Proponowana na Okres Paschalny „Liturgia domowa” stanowi więc pomoc dla rodziców, którzy pragną swoją rodzinę kształtować na wzór Kościoła Domowego.

Ponadto „Liturgia domowa” jest formą zachęty do rodzinnych spotkań i rozmów, których punktem wyjścia jest niedzielna Ewangelia. Romowa z dziećmi o Bogu i Ewangelii oraz wspólna z nimi modlitwa, to wspaniała okazja do radosnej wymiany, do wzajemnego ubogacania się. Spotkania nad Słowem Bożym, które znalazły się w tym zeszyście, składają się z trzech części:

- słuchanie Słowa Bożego;
- rozmowa na wybrany temat nawiązujący do liturgii dnia;
- modlitwa w gronie rodzinnym.

Wszystkim sięgającym po tę pomoc duszpasterską życzymy radości Chrystusa Zmartwychwstałego, łaski i światła Ducha Pocieszyciela oraz wytrwałości w budowaniu Domowego Kościoła.

ks. Krystian Piechaczek

Komunia Święta duchowa

Ze względu na stan epidemiczny, który został wywołany koronawirusem, odczuwamy wszyscy ograniczenia dotyczące pełnego udziału w Eucharystii. W związku z tym Biskupi zachęcają wszystkich wiernych do jednoczenia się z Jezusem Chrystusem poprzez komunię świętą duchową, którą można przyjąć postępując się następującą modlitwą:

*Jezu mój, wierzę, że jesteś obecny w Najświętszym Sakramencie. Miłuję Cię nade wszystko i pragnę zjednoczyć się z Tobą w mojej duszy. Ponieważ teraz nie mogę Cię przyjąć sakramentalnie, przyjdź przynajmniej duchowo do mego serca. Jednoczę się z Tobą jakbyś rzeczywiście był we mnie obecny, oddaję Ci się zupełnie i proszę gorąco: nie dozwól, abym kiedykolwiek oddalił się od Ciebie.
Amen.*

Czytania mszalne: Iz 50,4-7; Flp 2,6-11; Mt 21, 1-11

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

Ojciec: *W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.*

Wszyscy: *Amen.*

Matka: *odczytuje fragment: Mt 21, 1-11;*

Ojciec rodziny: *odczytuje następującą modlitwę:*

*Módlmy się: Wszechmogący, wieczny Boże, aby dać ludziom przykład pokory do naśladowania, sprawiłeś, że nasz Zbawiciel przyjął ciało i poniósł śmierć na krzyżu; + daj nam pojąć naukę płynącą z Jego męki * i zasłużyć na udział w Jego zmartwychwstaniu. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

Wszyscy: *Amen.*

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

W centrum uwagi dzisiejszej niedzieli znajduje się opis wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy. Już po kilku zdaniach mogliśmy odczuć atmosferę wielkiego święta, która udzieliła się mieszkańcom tego miasta. Wieść o wjeździe „syna Dawida”, proroka z Nazaretu do Świętego Miasta wyzwoliła u ludzi nieopisaną wręcz radość. Tego dnia pewnie nikt nawet nie przypuszczał, że już za kilka dni powszechne nastawienie wobec Jezusa zmieni się diametralnie: ci sami ludzie powitają Go słowami pełnymi nienawiści, będą Mu wygrażali oraz domagali się Jego śmierci na krzyżu.

Możemy sobie wyobrazić co działo się w sercu Pana Jezusa, który wiedział już o przygotowaniach do czekającej Go zdrady, aresztowania i ukrzyżowania. Jednak Pan Jezus nie robi nikomu z obecnych żadnego wyrzutu. Jego misja nie ma oparcia w wiwatującym

tłumie ale pochodzi od Ojca w niebie. Natomiast ci, którzy witali Go w tym dniu jako króla, żyli czysto ludzkimi nadziejami, które z planem zbawienia nie miały wiele wspólnego. Jednak mimo to, Pan Jezus odebrał od mieszkańców Jerozolimy prawdziwie królewską cześć; tylko On sam wiedział, że droga chwały i zaszczytów stanie się już wkrótce drogą cierpienia i krzyża.

- Co było powodem bardzo uroczystego przyjęcia, które mieszkańcy Jerozolimy zgotowali Panu Jezusowi?
- Jakie nadzieje wiązali mieszkańcy tego miasta z osobą Pana Jezusa? Dlaczego właśnie Jego obrali sobie za króla?
- Jak Pan Jezus przyjął to ciepłe i serdeczne powitanie? Dlaczego nie wykorzystał tej okazji, aby przysporzyć sobie popularności wśród ludzi?
- Jak zareagowałoby inni ludzie, gdyby nadarzyła się im taka okazja do zdobycia popularności? Skąd bierze się u tylu ludzi pragnienie zdobycia sławy?
- Dlaczego dzisiejszy świat tak nisko ceni sobie postawę postuszeństwa i służby?
- W jaki sposób codziennie potwierdzam moją wierność wobec Pana Jezusa? Jak radzę sobie z codziennym naśladowaniem Go w postawie postuszeństwa i służby?

3. Modlitwa na zakończenie

Ojciec: *Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który wjazdem do Jerozolimy rozpoczął czas łaski, aby nas wewnętrznie odnowił i umocnił. Polecajmy również wszystkich chorych, cierpiących, zwłaszcza dotkniętych koronawirusem, aby jednoczyli się w tych dniach z cierpiącym Chrystusem. Prośmy wspólnie o Jego błogostawieństwa.*

Wszyscy domownicy: *Ojcze nasz ...*

Ojciec: *Niech nas błogostawi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.*

Wszyscy: *Amen.*

Czytania mszalne: Dz 10, 34a. 37-43; Kol 3,1-4; J 20,1-9

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

Ojciec: *W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.*

Wszyscy: *Amen.*

Matka: *odczytuje fragment: J 20,1-9;*

Ojciec rodziny: *odczytuje następującą modlitwę:*

*Módlmy się: Boże, Ty w dniu dzisiejszym przez Twojego Syna pokonałeś śmierć i otworzyłeś nam bramy życia wiecznego, ł spraw, abyśmy obchodząc uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego, zostali odnowieni przez Ducha Świętego * i mogli zmartwychwstać do nowego życia w światłości. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, ł który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

Wszyscy: *Amen.*

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

W wyznaniu wiary, które składamy po kazaniu w niedzielę oraz uroczystości, wypowiadamy słowa: „trzeciego dnia zmartwychwstał”, które odnoszą się do osoby Jezusa Chrystusa. Nie chodzi tu o wyrażenie jedynie pewnej formuły, która pozostaje bez znaczenia dla naszego życia. Przeciwnie, zmartwychwstanie Chrystusa jest dla chrześcijan czymś bardzo ważnym i dlatego w naszej wierze jest miejsce nie tylko na przyjęcie tej prawdy ale również na jej wyznanie wobec innych ludzi. Kto nie wierzy w zmartwychwstanie Chrystusa lub nie wyznaje tej prawdy przed innymi, nie może się nazywać chrześcijaninem.

Dzisiejsza Ewangelia opowiedziała nam o trudnościach uczniów Pana Jezusa z przyjęciem prawdy o zmartwychwstaniu. Męka Pana Jezusa, towarzyszące jej cierpienia, a potem Jego śmierć na krzy-

żu, odebrały uczniom na jakiś czas pewność odnośnie słów Pana Jezusa. W przypadku Piotra i Jana, którzy poszli zobaczyć pusty grób, było bardzo podobnie. Przeżycia z ostatnich dni nie pozwoliły im na to, aby w ich życiu rozkwitła od razu żywa wiara.

- Jakie nastroje panowały wśród uczniów po tym, jak Pan Jezus został zabity na krzyżu i złożony do groby? Czy ktoś z nich spodziewał się, że będzie mógł Go jeszcze zobaczyć?
- Dlaczego Maria Magdalena wybrała się wcześniej rano do grobu, w którym był pochowany Pan Jezus? Czym różniła się jej wiara od wiary uczniów?
- Dlaczego ludziom tak trudno uwierzyć w zmartwychwstanie Pana Jezusa? Co może okazać się pomocą w przełamaniu tego nastawienia?
- Co możemy powiedzieć na temat nastawienia Piotra i Jana? Czym różniło się ich podejście do pustego grobu?
- W jaki sposób możemy się stać świadkami wiary w zmartwychwstanie Pana Jezusa? W jaki sposób możemy się podzielić nią z osobami dotkniętymi skutkami epidemii koronawirusa?

3. Modlitwa na zakończenie

Ojciec: *Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który zwyciężył śmierć i zmartwychwstał, aby pomnożył naszą radość oraz udzielił nam błogostawieństwa. Pamiętajmy też o chorych, samotnych, przebywających na kwarantannie, o lekarzach, pielęgniarkach i o personelu medycznym.*

Wszyscy domownicy: *Ojciec nasz ...*

Ojciec: *Niech nas błogostawi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.*

Wszyscy: *Amen.*

II Niedziela Wielkanocy (Miłosierdzia Bożego)

19 kwietnia 2020 r.

Czytania mszalne: Dz 2,42-47; 1 P 1,3-9; J 20, 19-31.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

Ojciec: *W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.*

Wszyscy: *Amen.*

Matka: *odczytuje fragment: J 20,19-31;*

Ojciec rodziny: *odczytuje następującą modlitwę:*

Módlmy się: Boże zawsze wierny, Ty przez doroczną uroczystość wielkanocną umacniasz wiarę Twojego ludu, pomnóż łaskę, której udzieliłeś, abyśmy wszyscy głębiej pojęli, jak wielki jest Chrzest, przez który zostaliśmy ochrzczeni, jak potężny jest Duch, przez którego zostaliśmy odrodzeni, i jak cenna jest Krew, przez którą zostaliśmy odkupieni. Przez Chrystusa Pana naszego.

Wszyscy: *Amen.*

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Treścią niedzielnych Ewangelii Okresu Paschalnego są opisy spotkań Zmartwychwstałego z wybranymi świadkami. W dzisiejszej Ewangelii, która relacjonuje dwa takie spotkania, świadkami są uczniowie oraz pełen wątpliwości Apostoł Tomasz. Św. Jan odnotował również jego przydomek: „Bliźniak”, co mogłoby sugerować jego wyraźne podobieństwo do kogoś z jego otoczenia. Czasami jednak wolimy go nazywać niewiernym, aby nie wyszło na jaw, że nasza niewiara lub jej rozmaite ułomności czynią nas do niego bliźniaczo podobnymi.

Pierwszym darem dla wierzących od Chrystusa zmartwychwstałego jest sakrament pokuty. W słowach ustanowienia tego sakramentu słyszymy o odpuszczeniu grzechów jako zadaniu, które mają wypełnić Apostołowie, a później również ich następ-

cy. Nikt nie może odpuścić grzechów z wyjątkiem samego Boga, dlatego dawcą łaski pozostaje On sam. Jednak wyznaczonym do tego osobom przydziela posługę jednania ludzi z Bogiem. Dobrze przeżyty sakrament pokuty pozwala nam rozpocząć wszystko na nowo, a jednocześnie odwrócić się od popełnionych grzechów. Staje się to możliwe dzięki miłosierdziu Boga Ojca, który w swej dobroci jest gotowy przyjąć największego nawet grzesznika, jeśli tylko żałuje za popełnione grzechy.

- Co przeżyli uczniowie Pana Jezusa zebrani w Wieczerniku? Kto przyszedł do nich w odwiedzinie?
- Jaka była ich reakcja na to spotkanie? Czy uczniowie rozpoznali od razu Pana Jezusa?
- W jaki sposób radzą sobie ludzie zaniepokojeni aktualną sytuacją zdrowotną? Może słyszeliśmy o kimś, kto w tej trudnej sytuacji zbliżył się do Pana Jezusa?
- Na czym polegały wątpliwości zgłaszane przez Apostoła Tomasa? Jakie wątpliwości dotyczące wiary spotykamy u współczesnych ludzi?
- Jakie zadanie otrzymali uczniowie od Pana Jezusa?
- W jaki sposób zadanie odpuszczania grzechów jest wypełniane w naszych czasach?

3. Modlitwa na zakończenie

Ojciec: *Dzisiejsza niedziela jest dobrą okazją do podziękowania Panu Bogu za radość, którą Pan Jezus rozlewa w naszych sercach, obmytych z win i grzechów Jego drogocenną krwią. Prośmy Go również, aby oddalił od nas lęk i zniechęcenie, wątpliwym dodał otuchy, chorym przywrócił zdrowie oraz udzielił błogostawieństwa.*

Wszyscy domownicy: *Ojcze nasz ...*

Ojciec: *Niech nas błogostawi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.*

Wszyscy: *Amen.*

Czytania mszalne: Dz 2,14. 22b-32; 1 P 1,17-21; Łk 24, 13-35.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

Ojciec: *W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.*

Wszyscy: *Amen.*

Matka: *odczytuje fragment: Łk 24, 13-35;*

Ojciec rodziny: *odczytuje następującą modlitwę:*

*Módlmy się: Boże, Ty przywróciłeś młodość ducha Twoim wier-
nym, zachowaj ich w radości i spraw, aby ciesząc się z odzyska-
nej godności przybranych dzieci Bożych z ufnością oczekiwali
chwalebego dnia zmartwychwstania. Przez naszego Pana Jezu-
sa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedno-
ści Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

Wszyscy: *Amen.*

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dzisiejsza Ewangelia przyniosła nam opis spotkania ze Zmar-
twychwstałym, które przeżyli dwaj uczniowie w drodze do Emaus.
Rozmowa, która nie przyniosła odpowiedzi na nurtujące ich pyta-
nia, to obraz wielu sytuacji z naszego życia. Jak często chcieliby-
śmy odkryć znaczenie rozmaitych wydarzeń, nadać im sens, po-
znać ich wartość, ale nie potrafimy sobie z tym poradzić. Zupełnie
podobnie przedstawia się często sytuacja w naszym życiu wiary:
brak radości, poczucie głębokiego zawodu, ucieczka w niereal-
ny świat – to tylko niektóre oznaki tego stanu rzeczy. Tak jak owi
uczniowie mamy często „serca nieskore do wierzenia” oraz „oczy
jakby przestonięte”.

Nieznamy, który przyłączył się do uczniów w drodze, rozpoczą-
na porządkowanie ich życia wiary. To niełatwe zadanie rozpoczę-
ło się od przywrócenia im zdolności do poruszania się w świecie

wiary. Następny krok polegał na uświadomieniu im, że ów „pro-
rok, potężny w słowie i czynie”, to prawdziwy Syn Boży, posłany na
świat przez Boga Ojca. Wielkim odkryciem dla uczniów okazuje się
się również to, że cierpienia i śmierć Syna Bożego stanowią ele-
ment planu zbawienia, który otwiera drogę do zmartwychwstania.
Dopełnieniem tej wyjątkowej katechezy staje się wieczorny posi-
łek, który przyjmuje postać Eucharystii. Teraz uczniowie nie mają
już wątpliwości: Jezus żyje, i chociaż przestał być widoczny dla
oczu, to jednak jest cały czas z nimi.

- Jak wyglądają nasze rozmowy o wierze? W jaki sposób troszczy-
my się o to, aby w nich był obecny Pan Jezus zmartwychwstały?
- Skąd biorą się różnego rodzaju niepewności, wątpliwości, a na-
wet kryzysy wiary? Jaki objawy zewnętrzne im towarzyszą?
- W jaki sposób radzimy sobie w podobnych sytuacjach? Z kim
najchętniej rozmawiamy o tych sprawach?
- Po jakie „narzędzia” sięgamy w tych chwilach? Jak wygląda nasz
„duchowy kompas” na czas niepewności?
- Jaką pomocą w tych trudnościach jest dla nas Msza Święta? Jak
rozpoznajemy w niej obecność Zmartwychwstałego?

3. Modlitwa na zakończenie

Ojciec: *Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, aby nam udzielił stało-
ści w wierze, uzdolnił nas do składania o nim świadectwa; aby
wejrzał na chorych, cierpiących i samotnych oraz udzielił nam
wszystkim swojego błogostawieństwa.*

Wszyscy domownicy: *Ojciec nasz ...*

Ojciec: *Niech nas błogostawi i strzeże wszechmogący i miło-
sierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech
zawsze będzie z nami.*

Wszyscy: *Amen.*

IV Niedziela Wielkanocy (Dobrego Pasterza)

3 maja 2020 r.

Czytania mszalne: Dz 2,14a. 36-41; 1 P 2, 20b-25; J 10,1-10.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

Ojciec: *W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.*

Wszyscy: *Amen.*

Matka: *odczytuje fragment: J 10,1-10;*

Ojciec rodziny: *odczytuje następującą modlitwę:*

*Módlmy się: Wszchemogący, wieczny Boże, prowadź nas do niebieskich radości, niech pokorny lud dojdzie do Ciebie, podążając za zwycięskim Pasterzem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, + który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

Wszyscy: *Amen.*

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

W całym Kościele obchodzimy dzisiaj Niedzielę Dobrego Pasterza, która otwiera jednocześnie Tydzień Modlitw o Powołania. Ewangelia dzisiejszej niedzieli mówi nam o Dobrym Pasterzu, którym jest Pan Jezus. Św. Jan przedstawia nam postać Dobrego Pasterza na tle tych wszystkich, którzy owcami zajmują się z zupełnie innych powodów. Złodzieje i rozbójnicy, jak ich nazywa Pan Jezus, nie liczą się z dobrem owiec, nie kryją się ze swoją obojętnością wobec nich, zwłaszcza w sytuacji zagrożenia. Ponieważ najwyższą wartość przedstawia dla nich wygodne i beztrudne życie, są gotowi dla osiągnięcia swoich własnych celów poświęcić życie owiec.

Na drugim biegunie tego porównania słuchacze mogą się zapoznać z Dobrym Pasterzem, który jest kimś na wskroś bardzo bliskim dla owiec. Świadczy o tym wiele elementów opisujących jego postawę. Tylko On woła owce po imieniu, wyprowadza je i staje na

ich czele. Jego oddanie owce „nagradzają” postępując za Nim oraz reagując na Jego głos. Może w tym miejscu domyślamy się już, że Pan Jezus zna każdego z nas po imieniu, wie jakimi jesteśmy ludźmi, ma wgląd w głąb naszych serc i zna każdą naszą tęsknotę.

Obraz Dobrego Pasterza odsłania nam również prawdę o miłości, którą Bóg ukochał każdego z nas. Jest to miłość jedyna, niepowtarzalna i wyłączna. Do takiej miłości zobowiązuje również tych, którzy w Jego imieniu będą kontynuowali misję Dobrego Pasterza. Modlitwy o nowe powołania do służby Bożej, które zanosimy dzisiaj do Boga, są rodzajem prośby o nowych pasterzy troszczących się o owce z troskliwością i miłością Dobrego Pasterza.

- Dlaczego Pan Jezus nazywa siebie Dobrym Pasterzem? Dlaczego ludzie wierzący potrzebują dobrych pasterzy?
- Komu Pan Jezus Powierzył funkcję pasterzy w Kościele? Jakie oni mają zadania do wypełnienia?
- Jakie cechy powinien posiadać dobry pasterz? Co musi zrobić pasterz, aby się upodobnić do Pana Jezusa?
- Jak to się dzieje, że parafie otrzymują swoich duszpas-terzy? Skąd biorą się osoby powołane do tego zadania?
- W jaki sposób można rozpoznać powołanie do życia kapłańskiego lub zakonnego? Kto w takim wypadku może służyć pomocą?

3. Modlitwa na zakończenie

Ojciec: *Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, aby jako Dobry Pasterz strzegł nas nieustannie, doprowadził do swojej owczarni zagubionych, uleczył na chorych, wejrzał na słabych oraz udzielił wszystkim swojego błogostawieństwa.*

Wszyscy domownicy: *Ojcze nasz ...*

Ojciec: *Niech nas błogostawi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.*

Wszyscy: *Amen.*

Czytania mszalne: Dz 6,1-7; 1 P 2, 4-9; J 14, 1-12.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

Ojciec: *W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.*

Wszyscy: *Amen.*

Matka: *odczytuje fragment: J 14, 1-12;*

Ojciec rodziny: *odczytuje następującą modlitwę:*

*Módlmy się: Boże, Ty nam zesłałeś Zbawiciela i uczyniłeś nas swoimi przybranymi dziećmi, wejrzyj łaskawie na wierzących w Chrystusa i obdarz ich prawdziwą wolnością i wiecznym dziedzictwem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

Wszyscy: *Amen.*

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Okres Zmartwychwstania jest czasem głębszego wprowadzenia wierzących w tajemnicę Kościoła. W sposób szczególny zwracano na to uwagę katechumenom, którzy po przyjęciu sakramentów chrztu, bierzmowania i Eucharystii w Wigilię Paschalną byli dalej formowani na drodze dojrzewania w wierze. W dzisiejszej Ewangelii taką potrzebę ujawniają dwaj uczniowie: Tomasz i Filip. Pytania, które stawiają Panu Jezusowi, wskazują na konieczność dalszych poszukiwań i wysiłków na drodze wiary.

W postawie uczniów, tak jak i często w naszej, są ciągle obecne czysto ludzkie wyobrażenia, tęsknoty i oczekiwania, które na drodze wiary nie zawsze okazują się pomocne. Może właśnie z tego powodu uczniowie odczuwają zagubienie oraz niepewność. Nie potrafią sobie tego wyobrazić, że odejście Pana Jezusa nie jest dowodem na zwycięstwo zła, ale jest czymś od dawna zaplanowa-

nym i koniecznym; że w Jezusie Chrystusie, którego mieli szczęście spotkać, przyszedł do nich Bóg Ojciec; że w pożegnaniu może być jednocześnie zawarta obietnica stałej i bliskiej obecności.

Warto zauważyć, że dzisiejszy fragment Ewangelii dotyczy czasu przed męką, śmiercią i zmartwychwstaniem Pana Jezusa. Łaskę głębokiej wiary, która przyjmuje Boga bez konieczności oglądania Go, a nawet rozumienia, przyniesie uczniom Duch Pocieszyciel w dniu Pięćdziesiątnicy.

- Jak zareagował Pan Jezus na liczne wątpliwości swoich uczniów? W jaki sposób możemy odzyskać pewność w wierze?
- Jak wyobrażamy sobie „dom Ojca”, o którym mówi do nas Pan Jezus? W jaki sposób można do niego dojść?
- Jak rozumiemy słowa Pana Jezusa: „Ja jestem drogą i prawdą i życiem?”. Co kryje się za tym wyznaniem?
- Na czym polega nowy sposób obecności Pana Jezusa w naszym życiu? Gdzie i w jaki sposób możemy Go spotkać?
- Jaki wpływ na nasze życie ma wspomniany nowy sposób obecności Pana Jezusa?

3. Modlitwa na zakończenie

Ojciec: *Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, aby rozproszył mroki niepewności, pomnożył naszą radość, obdarzył nas łaską mocnej wiary, wzmocnił naszą nadzieję oraz udzielił nam błogostawieństwa.*

Wszyscy domownicy: *Ojcze nasz ...*

Ojciec: *Niech nas błogostawi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.*

Wszyscy: *Amen.*

VI Niedziela Wielkanocy

17 maja 2020 r.

Czytania mszalne: Dz 8, 5-8. 14-17; 1 P 3, 15-18; J 14, 15-21.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

Ojciec: *W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.*

Wszyscy: *Amen.*

Matka: *odczytuje fragment: J 14, 15-21;*

Ojciec rodziny: *odczytuje następującą modlitwę:*

*Módlmy się: Wszchemogący Boże, spraw, abyśmy w tych radośnych dniach gorliwie oddawali cześć Chrystusowi zmartwychwstałemu; niech misterium paschalne, które wspominamy, przemienia nasze życie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

Wszyscy: *Amen.*

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

W dzisiejszej Ewangelii usłyszeliśmy zapowiedź odejścia, a następnie powtórnego przyjścia Pana Jezusa. Pomiędzy tymi wydarzeniami jest jeszcze miejsce na kolejną zapowiedź: przyście Parakleta, który na zawsze pozostanie z wierzącymi. Pewnie wiele razy zastanawialiśmy się nad tym, kim jest Duch Święty, jak moglibyśmy Go sobie wyobrazić i jaką rolę wypełnia w Bożym planie zbawienia. Świadectwo, które wypowiada o Nim Pan Jezus, wydaje się być czymś bardzo ogólnym i jednocześnie tajemniczym. Odrobinę światła na tą tajemnicę rzuca znaczenie słowa „Paraklet”, które jest tłumaczone jako Pocieszyciel, Adwokat lub obrońca.

Słowo „Paraklet” w ustach Pana Jezusa wyraźnie przekracza ten zakres pojęć, gdyż od tej pory będzie oznaczał tego, który zajmuje miejsce Jezusa, Jego działanie będzie się odznaczało wielką skutecznością, a Jego obecność w Kościele stanie się czymś

stałym. Jego imię odkrywa ponadto sposób kontaktowania się Boga z człowiekiem jak również to, w jaki sposób człowiek doświadcza obecności Boga. Ducha Świętego nikt nie może sobie zawłaszczyć, gdyż można Go jedynie otrzymać w darze. To właśnie Jemu zawdzięczamy ostateczną pewność w wierze, która naszemu świadectwu zapewnia walor autentyzmu. Realny kształt działania „Parakleta” ujawni się przed światem dopiero w dniu Pięćdziesiątnicy.

- Dlaczego osoba Ducha Świętego jest przedstawiana w Piśmie Świętym w bardzo tajemniczy sposób?
- Na czym polega największa trudność przystępnego i pogłódowego przybliżenia tej postaci?
- Jak moglibyśmy określić podstawowe sposoby działania Ducha Świętego?
- W jakim celu Pan Jezus ześle swoim uczniom Ducha Świętego?
- Jakie znaczenie posiada postawa wzajemnej miłości, do której wzywa Pan Jezus? Czy poznanie i przyjęcie Ducha Świętego jest możliwe bez miłości?

3. Modlitwa na zakończenie

Ojciec: *Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który obiecał nam Ducha Świętego, który doprowadzi nas do całej prawdy, który przemienia nasze życie, uczy nas zachowywania przykazań i zachęca do trwania we wzajemnej miłości, aby udzielił nam błogostawieństwa.*

Wszyscy domownicy: *Ojciec nasz ...*

Ojciec: *Niech nas błogostawi i strzeże wszchemogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.*

Wszyscy: *Amen.*

Wniebowstąpienie Pańskie

24 maja 2020 r.

Czytania mszalne: Dz 1,1-11; Ef 1,17-23; Mt 28,16-20.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

Ojciec: *W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.*

Wszyscy: *Amen.*

Matka: *odczytuje fragment: Mt 28,16-20;*

Ojciec rodziny: *odczytuje następującą modlitwę:*

*Módlmy się: Wszchemogący Boże, wniebowstąpienie Twojego Syna jest wywyższeniem ludzkiej natury, spraw, abyśmy pełni świętej radości składali Tobie dziękczynienie i utwierdź naszą nadzieję, że my, członkowie Mistycznego Ciała Chrystusa, połączymy się z Nim w chwale. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

Wszyscy: *Amen.*

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dzisiejsza Ewangelia podaje krótki opis ostatniego spotkania Zmartwychwstałego ze swoimi uczniami, po którym nastąpiło Jego wniebowstąpienie. Pan Jezus pragnął zawsze, aby ludzie mieli okazję spotkać się z Nim, przekonać się, że On żyje, że Jego słowa mają moc wypełnić to co zapowiadają. Efektem każdego spotkania z Nim powinna być żywa wiara, która odmienia człowieka i wprowadza go do rodziny przyjaciół samego Boga. Wiara jest mocą, która pozwala nam, obok ciała, zauważyć również nieśmiertelną duszę. Czy w związku z tym człowiek może się ograniczyć tylko do tego, co cielesne?

Zwróćmy jeszcze uwagę na swoisty testament Pana Jezusa, w którym wyróżniają się zdecydowanie trzy tematy. Pierwszym z nich jest władza Pana Jezusa, którą otrzymał od Ojca. Władza

Zmartwychwstałego wyrasta z Jego uniżenia i posłuszeństwa. Drugim tematem jest misja, która polega na głoszeniu Ewangelii oraz na udzielaniu chrztu. Wreszcie na koniec pojawia się obietnica, która dotyczy Jego stałej obecności z uczniami, we wspólnocie Kościoła, aż do końca świata.

- Jaki nakaz otrzymali uczniowie od Pana Jezusa tuż przed Jego wniebowstąpieniem?
- Co powinno się stać w naszym życiu znakiem przyjęcia głoszonej Dobrej Nowiny?
- O czym mogą świadczyć nadzwyczajne znaki, które będą towarzyszyły głoszeniu Ewangelii?
- Jak możemy sobie wyobrazić niebo jako „miejsce”, do którego wstąpił Pan Jezus? Czym jest niebo?
- Jak można zdobyć „przepustkę” do nieba? Czy znamy kogoś, kto jej rozdaje?
- Co jest dla nas najważniejszym drogowskazem na drodze do nieba?

3. Modlitwa na zakończenie

Ojciec: *Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który swoim uczniom obiecał Pocieszyciela, Ducha Prawdy, aby umacniał słabych i chorych, aby w nas nieustannie odnawiał łaskę chrztu świętego oraz udzielił nam błogostawieństwa.*

Wszyscy domownicy: *Ojcze nasz ...*

Ojciec: *Niech nas błogostawi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.*

Wszyscy: *Amen.*

Zesłanie Ducha Świętego

31 maja 2020 r.

Czytania mszalne: Dz 2,1-11; 1 Kor 12,3b-7. 12-13; J 20, 19-23.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

Ojciec: *W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.*

Wszyscy: *Amen.*

Matka: *odczytuje fragment: J 20, 19-23;*

Ojciec rodziny: *odczytuje następującą modlitwę:*

*Módlmy się: Boże, Ty przez misterium dnia dzisiejszego uświęcasz swój Kościół ogarniający wszystkie ludy i narody, zesłij dary Ducha Świętego na całą ziemię i dokonaj w sercach wiernych tych cudów, które zdziałałeś w początkach głoszenia Ewangelii. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

Wszyscy: *Amen.*

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego nie tylko kończy radosny Okres Wielkanocny, ale również rozpoczyna czas codziennych wysiłków na rzecz budowania Kościoła. Zmartwychwstały Pan Jezus zadbał o to, aby Jego uczniowie otrzymali wszystko, co jest potrzebne do wykonania tego dzieła. Najważniejszym darem dla nich był jednak sam Duch Święty, który prowadzi wierzących do całej prawdy, uzdalnia ich do miłości Boga i ludzi, rozjaśnia mroki ludzkich serc oraz nadaje ludzkim słowom moc świadectwa.

Nasze życia, od dnia w którym przyjęliśmy sakrament chrztu świętego, toczy się nieustannie w obecności Ducha Świętego; dzięki Jego darom upodabiamy się coraz bardziej do Pana Jezusa. Duch Święty jest obecny w sakramentach Kościoła, we wspólnocie wierzących, która gromadzi się na liturgii oraz w Słowie Bożym,

które od Niego bierze swoje natchnienie. Jego ślady są również bardzo bogato rozsiane w całej historii zbawienia – w tym również na obecnym jej etapie. Znakiem tej obecności są modlący się, słuchający Słowa Bożego oraz przyjmujący sakramenty święte ludzie.

- Co zrobił Pan Jezus, aby Jego uczniowie mogli Go rozpoznać?
- Jak możemy rozumieć pozdrowienie „Pokój wam!”, które Pan Jezus wypowiedział do swoich uczniów? Czym jest pokój, który On przyniósł swoim uczniom?
- Z jakim zadaniem dla uczniów wiąże się spotkanie opisane w dzisiejszej Ewangelii?
- Kim jest Duch Święty, którego przekazał swoim uczniom Pan Jezus? W jaki sposób możemy rozpoznać Jego obecność i działanie?
- Komu przekazali uczniowie Pana Jezusa władzę odpuszczania grzechów? W jaki sposób można w naszych czasach uzyskać odpuszczenie grzechów?

3. Modlitwa na zakończenie

Ojciec: *Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, która posyła do naszych serc Ducha Świętego, aby nas uczynił przydatnymi w dziele budowania Jego Królestwa, aby nas nieustannie uczył korzystania z Jego darów, aby nam dodawał mocy i odwagi potrzebnej do składania świadectwa oraz udzielił nam swego błogostawieństwa.*

Wszyscy domownicy: *Ojcze nasz ...*

Ojciec: *Niech nas błogostawi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.*

Wszyscy: *Amen.*

www.swietawdomu.pl